

4905 3. Beh. af Lovs. indeh. et Tillæg til Lov vedrørende Kirkesyn osv. 4906

af dem er principalt, det andet er, som de Herrer ville se, subsidiært. Det sidste er det samme Forslag, der ved anden Behandling var stillet af mig i Forbindelse med den nævnte ærede Rigsdagsmand ved 2den Behandling, og det er altsaa en Selvfølge, at jeg med Hensyn til dette Forslag, hvis Skæbne sidst var ikke at blive vedtaget, er fuldkommen enig med det ærede Medlem, der har stillet det. — S. Dørligt skal jeg — saavel med Hensyn til det som med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 1 afvente yderligere Udtalelser af ham. — Til samme Paragraf, nemlig til § 5 — det er den, der angaar Udgifterne til Brændsel og Tilvebringelsen af de øvrige Omkostninger ved Kirkens Opvarmning — er der stillet et Ændringsforslag af et Flertal i Udvalget, til hvilket jeg af en særegen Grund ikke hører. Det gaar blot ud paa i § 5 at tilføje efter „Søn- og Helligdage“: „samt de Søndage, paa hvilke Gudsdiens tjeneste i sædvanlig Form bliver afholdt i Medfør af Lov af 25de Marts 1872 § 1.“ Det er ganske vist ikke Andet, end hvad der fra det ærede Flertals Side allerede var tilstrækkelig tilkendegivet i Betænkningen, men ved en Feiltagelse var det ikke blevet optaget blandt Ændringsforslagene. — Ændringsforslaget under Nr. 4 er stillet af et Flertal i Udvalget, hvortil jeg heller ikke hører. Ærede Medlemmer ville munded, at der i det oprindelige Lovforslag var en § 3 som gik ud paa, at Vegt og Arbejde ikke kunde fordres af Tiendebeieren med Hensyn til Afsvinningen. Denne Paragraf blev udstemt ved 2den Behandling; men Flertallets Ændringsforslag gaar ud paa at optage den igjen, og jeg kan godt forklare mig Grunden dertil, thi det fremgaar vistnok af sig selv, jeg skulde seile meget, om ikke den høitærede Kultusminister under 2den Behandling gjorde opmærksom paa, at naar man lod denne § 3 gaa ud, saaledes at Vegt og Arbejde ikke kunde forlanges ved disse Afsvinningsarbejder, vilde det fremkalde Urol, thi hvis der ikke stod en saadan Bestemmelse, vilde man med megen Grund kunne sige, at Lovgivningens almindelige Regel gjaldt. Det er ganske vist dette Hensyn, der har bevæget Flertallet til nu at optage denne Bestemmelse igjen, men derom vil naturligvis den ærede Tidfører for dette Flertal udtale sig. Jeg kan imidlertid ikke blive staaende herved, men jeg maa med Hensyn til dette Ændringsforslag gjøre opmærksom paa, at den tidligere § 3 ene og alene angik Vegt og Arbejde ved Afsvinningen. Det vil være i det høie Things Grindring fra den ikke ganske korte Forhandling, der fandt Sted om dette Punkt, at det, hvorpaa man støttede Formeningen om, at §

3 kunde udgaa, var, at der efter dette Afsvinningsarbejdes Natur i mødende Tilfælde let vilde kunne opstaa Uenighed om, hvad der skulde henregnes til Haandlangerarbejde, og hvad ikke. Man mente da, at man under Muligheden af en saadan Uenighed, og da det ikke var store Gjenstande, hvorom Spørgsmaalet dreiede sig, kunde lade denne Paragraf helt udgaa, og dette vedtog Thinget. Det nu stillede Ændringsforslag gaar imidlertid ikke ud paa, at denne Paragraf saaledes som i det oprindelige Lovforslag skal indføres efter § 2, der angaar Afsvinningsarbejder, men at den skal rykkes ned til at indtage Pladsen efter § 6, og hvis Bestemmelsen om, at der ikke kan kræves Vegt og Arbejde, kommer til at indtage denne Plads i Loven, vil dette medføre, at den ikke alene vil gjælde med Hensyn til Afsvinningsarbejder, men ogsaa med Hensyn til Alt, hvad der staar i Forbindelse med Anbringelse af Kalkovne i Kirkerne, Indretning af Skorstene, samt, naar dette maatte ønskes, Anbringelse af en mere fuldstændig Barmindretning. De Herrer ville se, at der derved vil gjøres en efter min Mening aldeles ubestemt Indskrænkning i Kirketiendebeieren's Ret efter den bestaaende Lovgivning. Jeg kan nogenlunde forstaa, at man med Hensyn til Sørdearbejder som disse Afsvinningsarbejder kan spørge om, hvad der skal henregnes til Haandlangerarbejde, og hvad der skal henregnes til egentlig Afsvinning, Afgrøftning, Gravning osv.; men naar man vil berøbe Kirketiendebeieren's Adgang til Vegt og Arbejde ved Opførelse af Skorstene, og hvad dermed staar i Forbindelse, gjør man derved en Indskrænkning i den bestaaende Lovgivning angaaende hans Ret til Vegt og Arbejde. Dette kan ikke støttes paa de Grunde, der her i Thinget bleve anførte til Fordel for at lade § 3 udgaa, thi den gjaldt da kun Afsvinningsarbejder. Jeg har troet, at det var det bedste Strøg paa dette Punkt at gjøre opmærksom paa denne Omstændighed ved Ændringsforslaget, for at den ærede Tidfører for Flertallet derved kan være bekendt med den Grindring, der kan fremsættes dertil. Jeg tror, at denne Grindring er særdeles velbegrundet, og den er rettet paa, at man ikke ved dette Lovforslag, hvorpaa jeg sætter overordentlig Pris, og som jeg ret ønsker om muligt maatte kunne blive gienensført endnu i denne Samling, gaar yderligere i at beshære den Ret, som Tiendebeieren har med Hensyn til Reparationen og saadanne Foretagender. Dette med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 4, hvorefter altsaa den tidligere § 3 skal optages efter § 6. — Ændringsforslaget under Nr. 5 er